

Makó, 1899. augusztus 7. – Szeged, 1967. február 15.

Apja földműves-napszámos volt. Az elemi iskola hat osztálya után hároméves gazdasági szakiskolát végzett, és hagymakertész lett. Az első világháborúban 1917–1918-ban katona, az olasz fronton harcolt. 1918 decemberében szülővárosában bekapcsolódott a Magyarországi Szociáldemokrata Párton belül szerveződő kommunista csoport munkájába. A Tanácsköztársaság alatt vöröskatona volt. Tagja lett az 1925-ben újjáalakult makói szociáldemokrata pártszervezetnek; baloldali nézeteket vallott. 1932-ben beválasztották a helyi szervezet vezetőségébe, és ő irányította az eszperantistacsoport tevékenységét is. Szociáldemokrata párttagsága 1944 őszéig folyamatos volt. Makón 1929-ben az egyesült ellenzék győzött az önkormányzati választáson; a törvényhatósági bizottságba ekkor bekerült négy szociáldemokrata tag egyike volt. A Várospolitikai Szemlében 1937-ben cikket jelentetett meg, amelyben kiállt a népfrontpolitika és a földreform szükségessége mellett. Ettől kezdve rendőrségi megfigyelés alatt tartották. 1944. április 1-jén internálták, ahonnan csak a nyár végén került haza. Makó felszabadítása után részt vett a város és a környező falvak kommunista pártszervezeteinek megalakításában. 1945-ben ő lett a Magyar Kommunista Párt Csanád vármegyei titkára. A vármegyei ún. ötös bizottság – a kormány megalakítása után nemzeti bizottság – tagjaként fontos szerepet játszott a megyei közigazgatás újjászervezésében. A kommunista párt makói szervezetének jelöltjeként, 1944. december 17-én képviselővé választották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945-ös esztendő elejétől, párttitkársága mellett, vezetője volt a Makón főleg hagymakertészeket tömörítő földmunkás-szakszervezetnek, majd a FÉKOSZ megyei titkára, 1947-től a FÉKOSZ főtitkárhelyettese lett. Irányította a szervezethez tartozó Országos Hagymaközpontot is. Az 1950-es évek első felében a Földművelésügyi Minisztérium vezető munkatársaként dolgozott, majd 1954-ben hazakerült szülővárosába, ahol a begyűjtési hivatal vezetője lett. 1956 decemberétől egyik szervezője volt Makón az MSZMP-nek. Nyugdíjasként is aktív maradt, a Csongrád megyei és a városi pártbizottságnak haláláig tagja.